

21 Οκτωβρίου, 1989

[Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΡΙΣΤΑΚΗΣ ΠΟΛΥΔΩΡΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΙΤΗΡΩΝ ΚΥΠΡΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υποθέσεις Αρ. 98/87, 175/87)

Επιτροπή Σιτηρών Κύπρου — Προαγωγές — Αξία η ίδια, υπεροχή ενδιαφερομένων προσώπων σε ακαδημαϊκά προσόντα, που δεν αποτελούσαν πλεονέκτημα και υπεροχή Αιτούντων σε αρχαιότητα κατά 5 και 7 έτη — Ουδεμία αιτιολογία για την παραγνώριση της αρχαιότητας — Τα ακαδημαϊκά προσόντα δεν γλίνιουν πλάστιγγα υπέρ κατόχου — Ακύρωση προαγωγών. 5

Αιτιολογία διοικητικής πράξεως — Συμπληρώνεται από τα στοιχεία του διοικητικού φακέλου — Προαγωγές υπαλλήλων — Στην υπό κρίση περίπτωση η αιτιολογία της επιλογής δεν προκύπτει από τα στοιχεία αυτά — Ακύρωση προαγωγών. 10

Η Αίτηση Ακυρώσεως 98/87 επέτυχε, διότι παρεγνωρίσθη η μεγάλη αρχαιότητα του καθενός από τους Αιτούντες χωρίς οποιονδήποτε αιτιολογία και ενώ η αξία ήταν η ίδια. Το Δικαστήριο δεν έκρινε ότι η υπεροχή των ενδιαφερομένων σε ακαδημαϊκά προσόντα, που δεν αποτελούσαν πλεονέκτημα μπορεί να θεωρηθή ως τέτοια αιτιολογία. 15

Η Αίτηση Ακυρώσεως 175/87 επέτυχε, διότι το Δικαστήριο διεπίστωσε ότι δεν υπήρχε ούτε και προέκυπτε από τα στοιχεία του φακέλου αιτιολογία, γιατί είχαν προτιμηθή τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα. 20

Οι επίδικες προαγωγές αναρρώνονται. Ουδεμία διαταγή για έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Georghiou v. Republic (1976) 3 C.L.R. 74,

5 *Republic v. Zachariades (1986) 3 C.L.R. 852,*

Vonditsianos and Others v. Republic (1969) 3 C.L.R. 83,

Vonditsianos and Others v. Republic (1969) 3 C.L.R. 445,

10

Georghakis v. Republic (1977) 3 C.L.R. 1,

Bagdades v. Republic (1973) 3 C.L.R. 417,

15

Papadopoulos v. Public Service Commission (1985) 3 C.L.R. 405,

P.E.O. v. Republic (1965) 3 C.L.R. 27.

Petrondas v. Republic (1969) 3 C.L.R. 214.

20

Προσφυγές.

Προσφυγές εναντίον της απόφασης των καθ' ων οι αιτήσεις να προάξουν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Λογιστικού Λειτουργού 3ης Τάξης στην Επιτροπή Σιτηρών αντί των αιτη-
25 τών.

Π. Αγγελίδης, για τον Αιτητή στην υπόθεση 98/87.

30

Ε. Ευσταθίου, για τον Αιτητή στη υπόθεση 175/87.

Κ. Βελάρης, για τους Καθ'ων η αίτηση.

35

Γ. Τριανταφυλλίδης, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Στ. Κοντό.

40

Α. ΛΟΪΖΟΥ, Π.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με τις προσφυγές αυτές που συνεκδικάστηκαν γιατί έχουν κοινά νομικά σημεία οι αιτητές προσβάλλουν την απόφαση των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 18 Δεκεμβρίου 1986, σύμφωνα με την οποία οι τελευταίοι προήγαγαν στη θέση του Λογιστικού Λειτουργού 3ης Τάξεως τα ενδιαφερόμενα μέρη Αρ. 1, Σπύρο Μιλτιάδου και Αρ. 2, Σταύρο Κοντό.

Η πιο πάνω θέση προκηρύχθηκε αρχικά στις 18 Δεκεμβρίου 1985, και κλήθηκαν οι ενδιαφερόμενοι και όσοι πληρούσαν τα απαιτούμενα με το Σχέδιο Υπηρεσίας προσόντα να υποβάλουν αιτήσεις.

5

Αργότερα οι καθ' ων η αίτηση δεν προχώρησαν στην πλήρωση των κενών θέσεων. Στις 24 Νοεμβρίου 1986, οι καθ' ων η αίτηση προκήρυξαν και πάλιν τις θέσεις αυτές.

Σύμφωνα με το σχέδιο υπηρεσίας τα απαιτούμενα προσόντα για τη θέση αυτή είναι τα ακόλουθα:

10

“(1) α) Πανεπιστημιακό Δίπλωμα ή τίτλος ή ισότιμο προσόν σε κατάλληλο θέμα π.χ. τη Λογιστική, τα Οικονομικά, τα Εμπορικά, τη Διοίκηση Επιχειρήσεων κλπ.

15

ή

β)(ι) Απολυτήριο αναγνωρισμένης Σχολής Μέσης Εκπαίδευσης και

20

(ιι) επιτυχία στις εξετάσεις Ανώτερης Λογιστικής του Εμπορικού Επιμελητηρίου του Λονδίνου ή σε οποιαδήποτε άλλη εξέταση η οποία ήθελε εγκριθεί ως ισότιμη από τον Υπουργό Οικονομικών.

25

(2) Ακεραιότητα χαρακτήρα, υπευθυνότητα, πρωτοβουλία και ευθυκρισία.

30

(3) Πολύ καλή γνώση της Ελληνικής και καλή γνώση της Αγγλικής γλώσσας.

ΣΗΜ: - (1) Μηνιαίοι υπάλληλοι της Επιτροπής Σιτηρών οι οποίοι ευρίσκοντο στην Υπηρεσία την 1η Ιανουαρίου 1968, εξαιρούνται από τα προσόντα στην παρ. (1)(α) και (β). Αν τα κατέχουν όμως θα θεωρηθούν ως πρόσθετα προσόντα.

35

(2) Μηνιαίοι υπάλληλοι της Επιτροπής Σιτηρών οι οποίοι βρίσκονταν στην Υπηρεσία την 31η

40

5 Μαρτίου, 1982 εξαιρούνται από τα προσόντα στην παρ. (1)(α) και (β)(ι), νοουμένου ότι έχουν επιτύχει εξετάσεις ενδιαμέσου Λογιστικής του Εμπορικού Επιμελητηρίου του Λονδίνου ή σε οποιαδήποτε άλλη εξέταση η οποία ήθελε εγκριθεί ως ισότιμη από τον Υπουργό Οικονομικών.

10 (3) Υπάλληλοι οι οποίοι κατά την προαγωγή τους έχουν το προσόν (1)(α) τοποθετούνται στην 8η Βαθμίδα της Κλ. Α4. Της ίδιας μεταχείρισης τυγχάνουν και υπάλληλοι που αποκτούν το ίδιο προσόν μετά την προαγωγή τους η τοποθέτηση όμως θα γίνεται από την ημερομηνία αποκτήσεως του προσόντος”.

15 Την ίδια ημέρα της προκηρύξεως οι αιτητές υπέβαλαν αίτηση όπως ληφθούν υπόψη για την πλήρωση της πιο πάνω θέσεως.

20 Κατά τον ουσιαώδη χρόνο και σύμφωνα με τα στοιχεία που προκύπτουν από τους προσωπικούς φακέλους των αιτητών και των ενδιαφερομένων μερών, η σταδιοδρομία και τα προσόντα των είναι τα ακόλουθα:

25 Αιτητής Χριστάκης Πολυδώρου. Ήταν τριαντα-εννέα ετών. Διορίστηκε για πρώτη φορά στην Επιτροπή Σιτηρών στις 12 Δεκεμβρίου 1974 σαν ωρομίσθιος Εργάτης (Εκτελούσε καθήκοντα Αποθηκάριου Μηχανουργείου Λευκωσίας). Προάχθηκε σε Αποθηκάριο ΙΙ την 1 Φεβρουαρίου 1979 (Αποθηκάριος ΙΙ από το 1984). Κατείχε τα εξής προσόντα. (ι) Απολυτήριο εξατάξιας σχολής Μέσης Παιδείας (Οικονομικό Λύκειο Λευκωσίας). (ιι) Ενδιάμεσος Λογιστική Ε.Ε.Λ. 1985. (Τεκμήριο 1, Ερυθρό 51).

35 Αιτητής Κώστας Κωνσταντίνου. Ήταν τριαντα-τριών χρόνων. Διορίστηκε για πρώτη φορά στην Επιτροπή Σιτηρών την 1 Οκτωβρίου 1976 σαν Αποθηκάριος ΙΙΙ (Αποθηκάριος ΙΙ από το 1984). Κατείχε ακριβώς τα ίδια προσόντα με τον αιτητή Πολυδώρου. (Τεκμήριο ΙΙ, Ερυθρό 32).

40 Αιτητής Σωτήρης Χ’Ιωάννου. Ήταν εικοσι-επτά χρόνων. Διορίστηκε στην Επιτροπή σαν Αποθηκάριος ΙΙ κατά την 1

Ιουνίου 1984 (μαζί με τα ενδιαφερόμενα μέρη). Κατείχε τα εξής προσόντα:

(i) Γυμνάσιο Αγρού 1977.

5

(ii) Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης (Οικονομικές Επιστήμες) 1979-1983.

(iii) Ανωτέρα Λογιστική Ε.Ε.Λ. 1985.

10

Ενδιαφερόμενο Μέρος Σπύρος Μιλτιάδου. Ήταν εικοσιπέντε χρονών. Είχε πρωτοδιορισθεί σαν Αποθηκάριος ΙΙ κατά την 1 Ιουνίου 1984. Κατείχε τα εξής προσόντα. (i) Γυμνάσιο Πάφου 1978. (ii) Κυβερνητικές Εξετάσεις 1978. (iii) Πτυχιούχος Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (Οικονομικές Επιστήμες) 1983. (iv) Ενδιάμεσος Λογιστική Ε.Ε.Λ. 1986 (Τεκμ. ΙΙΙ, Ερυθρό 23).

15

Ενδιαφερόμενο μέρος Σταύρος Κοντός. Ήταν εικοσιεπτά χρονών. Είχε πρωτοδιορισθεί σαν Αποθηκάριος ΙΙ κατά την 1 Ιουνίου 1984. Κατείχε τα εξής προσόντα. (i) Παγκύπριο Γυμνάσιο 1978. (ii) Απόφοιτος Ανωτάτης Σχολής Οικονομικών και Εμπορικών Επιστημών Αθηνών. (Τεκμήριο ΙV, Ερυθρό 15).

20

Είναι φανερό από τη σύγκριση των πιο πάνω στοιχείων ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη υπερεπεσύναν αισθητά των αιτητών από πλευράς προσόντων.

25

Σύμφωνα δε με τις εμπιστευτικές εκθέσεις για κάθε ένα από τους αιτητές και τα ενδιαφερόμενα μέρη (Τεκμ. ΙΑ, ΙΙΑ, ΙΙΙΑ και ΙV) φαίνεται ότι κατά τα δύο τελευταία, πριν από την προσβαλλόμενη πράξη, χρόνια όλοι οι υποψήφιοι ήσαν περίπου ισοδύναμοι με ελαφρά υπεροχή του Σπύρου Μιλτιάδου που κατά το 1984 είχε αξιολογηθεί σαν εξαιρετος.

30

Οι καθ' ων η αίτηση στη συνεδρία τους της 18 Δεκεμβρίου αφού δέχθηκαν σε συνέντευξη εννέα υποψήφιους μεταξύ των οποίων τους αιτητές και τα ενδιαφερόμενα μέρη, πήραν την επίδικη απόφαση και στο σχετικό απόσπασμα του πρακτικού αναφέρονται τα ακόλουθα:

35

40

“(2) Η Επιτροπή αφού έλαβε γνώση των προσωπικών

5 και των εμπιστευτικών φακέλων και του σχεδίου υπηρεσίας της θέσης και αφού άκουσε τις απόψεις του Διευθυντή οι οποίες φαίνονται σε χωριστό πρακτικό το οποίο αποτελεί μέρος των παρόντων πρακτικών κι' έχει μονογραφηθεί από τα μέλη αποφάσισε ως ακολούθως:

(α) Επέλεξε με ομόφωνη απόφαση ως πρώτο καλύτερο υποψήφιο τον Σπύρο Μιλτιάδους.

10 (β) Επέλεξε κατά πλειοψηφία ως δεύτερο καλύτερο υποψήφιο το Στ. Κοντό. Υπέρ του ψήφισαν τα μέλη κ.κ. Τ. Αντωνίου, Γ. Καής, Κ. Πασγάλης και Στ. Κληριώτης. Κατά την άποψη των ο Στ. Κοντός ήτο ο καλύτερος με
15 βάση τις εμπιστευτικές εκθέσεις και τις συστάσεις του Διευθυντή. Ο Πρόεδρος της Επιτροπής κ. Ρ. Κύρρης επέλεξε ως δεύτερο καλύτερο υποψήφιο τον Χριστάκη Νικολάου λόγω της πολύ καλής γνώσης της Αγγλικής γλώσσας. Ο κ. Κύρρης ανέφερε ότι όλοι οι υποψήφιοι
20 εκτός του Χρ. Νικολάου και Σπ. Μιλτιάδους είχαν μέτρια μέχρι πολύ χαμηλή γνώση της Αγγλικής γλώσσας. Το σχέδιο υπηρεσίας της θέσης προβλέπει καλή γνώση της Αγγλικής γλώσσας.

25 (3) Απεφασίσθη όπως στους δύο επιλεγέντες προσφερθεί προαγωγή από 1 Ιανουαρίου 1987. Θα τοποθετηθούν στο Κεντρικό Γραφείο σύντομα αφού γίνουν οι αναγκαίες υπηρεσιακές διευθετήσεις. (Φακ. 23/76/5)."

30 Είναι η θέση των αιτητών ότι ήσαν κατά πολύ αρχαιότεροι των ενδιαφερομένων μερών και ότι οι καθ' ων η αίτηση δεν προχώρησαν στις 18 Οκτωβρίου 1985 στην πλήρωση των θέσεων γιατί τα δύο ενδιαφερόμενα μέρη δεν θα μπορούσαν να ήσαν υποψήφιοι.

35 Είναι φανερό από την έκθεση των προσόντων και των στοιχείων των σχετικών με τη σταδιοδρομία των αιτητών και των ενδιαφερομένων μερών ότι χαρακτήριζε τους αιτητές στην
40 προσφυγή 98/87 μια σημαντική αρχαιότητα έναντι των ενδιαφερομένων μερών, η οποία εις μεν την περίπτωση του αιτητή Πολυδώρου ήταν περίπου πέντε χρόνια εις δε την περίπτωση του αιτητή Κωνσταντίνου ήταν περίπου οχτώ χρόνια. Ο αιτητής στην προσφυγή 175/87 δεν είχε υπεροχή σε αρχαιό-

τητα γιατί τόσο αυτός όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη είχαν διοριστεί στη θέση Αποθηκαρίου ΙΙ την 1 Ιουνίου 1984.

Προσφυγή 98/87.

Κύριος λόγος ακυρότητας της επίδικης απόφασης είναι ο ισχυρισμός των αιτητών στην προσφυγή 98/87, είναι:

(α) Η παραγνώριση της αρχαιότητας των αιτητών.

(β) Η απουσία οποιασδήποτε δικαιολογίας για τη μη επιλογή των αιτητών.

(γ) Η μη πλήρωση των θέσεων μετά την πρώτη προκήρυξη οφείλεται στο ότι τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις για προαγωγή.

Στην επίδικη απόφαση δε φαίνονται οι λόγοι για τους οποίους προτιμήθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη. Είναι όμως νομολογημένο ότι η αιτιολογία μιας διοικητικής απόφασης μπορεί να συμπληρωθεί από τα στοιχεία του φακέλου. Τα στοιχεία του φακέλου αποτελούνται από τις εμπιστευτικές εκθέσεις, τα προσόντα και την αρχαιότητα των υποψηφίων. Αναφορά σ' αυτά τα στοιχεία γίνεται πιο πάνω.

Ο ευπαίδευτος συνήγορος των καθ' ων η αίτηση υποστήριξε πως εν όψει των προσόντων των ενδιαφερομένων μερών η αρχαιότητα των αιτητών δεν μπορούσε να τους δώσει προβάδισμα.

Όπως έχει ήδη αναφερθεί όλοι οι υποψήφιοι κατείχαν τα προβλεπόμενα από το σχέδιο υπηρεσίας ακαδημαϊκά προσόντα. Είναι νομολογημένο ότι τα τρία κριτήρια που παρατίθενται στο άρθρο 44(3) του Περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου, 1967 (Νόμος αρ. 33 του 1967) αξία, προσόντα και αρχαιότητα, πρέπει να συνυπολογίζονται μαζί, λαμβάνοντας επίσης υπόψη την απόδοση των υποψηφίων στην προφορική συνέντευξη, η οποία συνιστά διαδικασία που βοηθά στην αξιολόγηση των υποψηφίων, κυρίως από την άποψη της αξίας όπως επίσης, μέχρις ενός βαθμού, και των προσόντων τους. Μια διορίζουσα αρχή, όπως η Επιτροπή, όταν συνυπολογίζει τα πιο πάνω τρία κριτήρια, για να βρει τον πιο κατάλληλο υποψήφιο, μπορεί να

5 αποδώσει τέτοια σημασία σ' αυτά όπως θεωρεί σωστό νοουμένου ότι ασκεί ορθά, ενώ κάμνει κάτι τέτοιο, τη σχετική διακριτική της ευχέρεια (*Georghiou v. The Republic* (1976) 3 C.L.R. 74, 82), και δεν προβλέπεται από το άρθρο 44(3) ότι οποιοδήποτε από τα τρία κριτήρια έχει οπωσδήποτε μεγαλύτερη σπουδαιότητα από τα άλλα δύο. (*The Republic v. Zachariades* (1986) 3 C.L.R. 852, 856. απόφαση της Ολομέλειας).

10 Επίσης είναι θεμελιωμένο νομολογιακά ότι κατοχή προσόντων άλλων από εκείνων που δυνάμει των σχεδίων υπηρεσίας αποτελούν πλεονέκτημα δεν μπορούν να κλίνουν την πλάστιγγα υπέρ του κατόχου τέτοιων προσόντων (*Vonditsianos and Others v. The Republic* (1969) 3 C.L.R. 83, 91 η οποία επικυρώθηκε στην έφεση (1969) 3 C.L.R. 445 και *Georghakis v. The Republic* (1977) 3 C.L.R. 1. Στην *Bagdades v. The Republic* (1973) 3 C.L.R. 417, ο αιτητής και τα ενδιαφερόμενα μέρη ήταν σε ίση μοίρα αναφορικά με την αξία, ο αιτητής όμως υπερείχε σε αρχαιότητα κατά έξι χρόνια. Και οι δύο κατείχαν τα προσόντα που προβλέποντο από το σχετικό σχέδιο υπηρεσίας
20 αλλά το ενδιαφερόμενο μέρος είχε ψηλότερα προσόντα. Δεν δόθηκαν καθαρά οι λόγοι γιατί προτιμήθηκε το ενδιαφερόμενο μέρος και δεν δόθηκαν οι λόγοι για τους οποίους αγνοήθηκε η αρχαιότητα του αιτητή. Το Δικαστήριο έκρινε ότι η επίδικη απόφαση δεν ήταν δεόντως αιτιολογημένη και ήταν προϊόν πλημμελούς άσκησης της σχετικής διακριτικής ευχέρειας του διορίζοντος οργάνου.

30 Στην κρινόμενη υπόθεση δεν δίνονται καθαρά οι λόγοι γιατί προτιμήθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη και δεν δίνεται κανένας λόγος γιατί παραγνωρίστηκε η σημαντική αρχαιότητα των αιτητών, μια και όσον αφορά την αξία όλοι οι υποψήφιοι ήταν περίπου στην ίδια μοίρα και μια και όλοι οι υποψήφιοι κατέχουν τα προσόντα που προβλέπονται από τα σχέδια υπηρεσίας. Η κατοχή από τα ενδιαφερόμενα μέρη ψηλότερων ακαδημαϊκών προσόντων τα οποία όμως δεν συνιστούν πλεονέκτημα δεν μπορούσε από μόνη της να κλίνει την πλάστιγγα υπέρ τους, επομένως η επίδικη απόφαση δεν είναι δεόντως αιτιολογημένη και είναι προϊόν πλημμελούς άσκησης της σχετικής διακριτικής ευχέρειας του διορίζοντος οργάνου και απόφαση που δεν ήταν εύλογα επιτρεπτή στους καθ' ων η αίτηση.
40 Βλέπε απόφαση της Ολομέλειας στην υπόθεση *Andrestinos Papadopoulos v. Public Service Commission* (1985) 3 C.L.R.

405, όπου στις σελ. 414-415 γίνεται αναφορά στην πιο πάνω αρχή.

Για τους λόγους αυτούς πρέπει ν' ακυρωθεί. Παρόλο που δεν τέθηκε ενώπιόν μου το πρακτικό με τις συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος, το περιεχόμενό του έστω και αν ήταν υπέρ των ενδιαφερομένων μερών δεν μπορεί να αλλάξει την κατάσταση. 5

Είναι νομολογημένο ότι οι συστάσεις αυτές πρέπει να συνάδουν με τα στοιχεία των φακέλων των υποψηφίων. Δεν υπάρχει τίποτε στους σχετικούς φακέλους αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων που να μπορεί να κλίνει την πλάστιγγα αποφασιστικά προς το μέρος των ενδιαφερομένων μερών. Το πιο πάνω συμπέρασμά μου αποτελεί απάντηση στους δύο πρώτους λόγους ακύρωσης. 10 15

Ο τρίτος και τελευταίος λόγος ακύρωσης στερείται βάσεως. Δεν φαίνεται πουθενά γιατί τα ενδιαφερόμενα μέρη δεν είχαν τα προσόντα κατά την πρώτη προκήρυξη των θέσεων. Ίσως οι ευπαιδευτοί συνήγοροι των αιτητών να έχουν υπόψη των τον Κανονισμό 13(1)(γ) και (δ) των σχετικών Κανονισμών, σύμφωνα με τον οποίο "κανένας υπάλληλος δεν προάγεται σε άλλη θέση εκτός αν 20

(γ) στις τελευταίες δύο ετήσιες εμπιστευτικές εκθέσεις γι' αυτόν δεν αναφέρθηκε ως ακατάλληλος για προαγωγή 25

(δ) δεν τιμωρήθηκε κατά τη διάρκεια της προηγούμενης διετίας για πειθαρχικό αδίκημα σοβαρής φύσης." 30

Κρίνω ότι οι πιο πάνω πρόνοιες δεν θέτουν καθόλου σαν προϋπόθεση υπηρεσία δύο ετών - την οποία πράγματι δεν είχαν τα ενδιαφερόμενα μέρη κατά την πρώτη προκήρυξη. Οι παράγραφοι (γ) και (δ) πρέπει να αναγνωσθούν σε συνδυασμό με την παράγραφο (β) που προβλέπει: 35

"(β) Εκτός αν κατέχει τα προσόντα τα οποία προβλέπονται στο σχέδιο υπηρεσίας για τη θέση αυτή." 40

Σκοπός των παραγράφων (γ) και (δ) είναι να θέσουν σαν ουσιαώδη περίοδο για σκοπούς πειθαρχικών αδικημάτων και

- καταλληλότητας για προαγωγή τα δύο τελευταία έτη και να αποκλείσουν αναφορά στις εμπιστευτικές εκθέσεις - σε ακαταλληλότητα για προαγωγή και σε πειθαρχική τιμωρία στη διάρκεια περιόδου που είναι προγενέστερη των δύο ετών.
- 5 Οι παράγραφοι (γ) και (δ) δεν έχουν σκοπό να αποκλείσουν υποψήφιους που έχουν λιγότερο από τα δύο έτη υπηρεσίας.

Προσφυγή 175/87.

- 10 Είναι ισχυρισμός του αιτητή στην προσφυγή 175/87 ότι το προσόν της Ανωτέρας Λογιστικής Ε.Ε.Λ. το οποίο κατέχει, αποτελεί πρόσθετο προσόν και σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου έπρεπε να δοθεί ειδική
- 15 αιτιολογία για την παραγνώρισή του. Άλλοι λόγοι ακυρώσεως ήταν η έλλειψη αιτιολογίας γενικά της επίδικης απόφασης. Τελευταίος λόγος ακύρωσης ήταν ότι οι εμπιστευτικές εκθέσεις δεν συντάχθηκαν σύμφωνα με τον Κανονισμό 13(1)(γ) της Κ.Δ.Π. 259/86.

- 20 Αναφορικά με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως πράγματι είναι θέση της νομολογίας ότι στις περιπτώσεις προσόντων που θεωρούνται πρόσθετα προσόντα δυνάμει των σχεδίων υπηρεσίας πρέπει να δίνεται ειδική αιτιολογία, το προσόν όμως του αιτητή δεν αποτελεί "πρόσθετο προσόν". Σύμφωνα με τη σημείωση (1) των σχεδίων υπηρεσίας το προσόν το οποίο κατέχει ο
- 25 αιτητής θεωρείται "πρόσθετο στις περιπτώσεις μηνιαίων υπαλλήλων της Επιτροπής Σιτηρών, οι οποίοι ευρίσκοντο στην υπηρεσία την 1 Ιανουαρίου 1968". Ο αιτητής δεν βρισκόταν στην υπηρεσία την 1 Ιανουαρίου 1968 γιατί διορίστηκε το 1984.
- 30 Αναφορικά με τον τρόπο σύνταξης των εμπιστευτικών εκθέσεων η Κ.Δ.Π. 259/86 αφορά τις εκθέσεις που ετοιμάστηκαν μετά τη δημοσίευσή της η οποία έγινε στις 7 Νοεμβρίου 1986. Οι εμπιστευτικές εκθέσεις για το έτος 1986 δεν ήταν ενώπιον της Επιτροπής γιατί όπως φαίνεται στους σχετικούς φακέλους ετοιμάστηκαν τον Μάιο του 1987 και η επίδικη απόφαση πάρθηκε τον Ιανουάριο του 1987. Η ετοιμασία των εκθέσεων που έλαβε υπόψη της η Επιτροπή δεν διέπεται από την πιο πάνω Κ.Δ.Π. και επομένως ο σχετικός λόγος ακυρότητας δεν ευσταθεί.
- 40

- Ο λόγος ακυρότητας που αφορά την έλλειψη αιτιολογίας είναι έγκυρος για τους πιο κάτω λόγους.

Στην κρινόμενη υπόθεση δεν δίνονται οι λόγοι για τους οποίους προτιμήθηκαν τα ενδιαφερόμενα μέρη έναντι του αιτητή, ούτε και η αιτιολογία συμπληρώνεται από τα στοιχεία του φακέλου. Είναι νομολογημένο ότι οι διοικητικές αποφάσεις πρέπει να είναι αιτιολογημένες και ότι η αιτιολογία είναι απαραίτητη για να καθίσταται δυνατός ο δικαστικός έλεγχος (*P.E.O. v. The Republic* (1965) 3 C.L.R. 27). 5

Είναι επίσης νομολογημένο ότι ασαφείς γενικότητες που επαναλαμβάνουν τις σχετικές νομοθετικές πρόνοιες δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι αποτελούν επαρκή αιτιολογία (*Petrondas v. The Republic* (1969) 3 C.L.R. 214). 10

Στην κρινόμενη υπόθεση η αιτιολογία δεν συμπληρώνεται καθόλου από τα στοιχεία του φακέλου, το περιεχόμενο της επίδικης απόφασης αποτελείται από ασαφείς γενικότητες και είναι τέτοιο που καθιστά το δικαστικό έλεγχο ανέφικτο. Επομένως οι προσφυγές επιτυγχάνουν και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται μια και δεν έχει τη δέουσα αιτιολογία. 15

Υπό τας περιστάσεις όμως δεν γίνεται οποιαδήποτε διαταγή για έξοδα. 20

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται χωρίς έξοδα. 25